

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο πρόεδρος της ΚΕΕ και του ΕΒΕΑ, **κ. Κωνσταντίνος Μίχαλος**, απέστειλε σήμερα επιστολή προς τον υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, **κ. Γιώργο Κατρούγκαλο**, με την οποία του γνωστοποιεί τις θέσεις και τις απόψεις της **Επιμελητηριακής Κοινότητας**, για τα μέτρα που πρέπει να προωθηθούν προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της μείωσης της ανεργίας και αύξησης της απασχόλησης, μέσα από την βιώσιμη ανάπτυξη και τη βελτίωση του εργασιακού καθεστώτος.

Επισυνάπτεται η επιστολή του προέδρου της ΚΕΕ και του ΕΒΕΑ:

«Η μεγάλη εθνική πρόκληση για τη χώρα είναι η ανάταξη και η αναζωογόνηση της εθνικής οικονομίας, μέσα από μεταρρυθμίσεις και πολιτικές που συμβάλλουν αποφασιστικά στον εκσυγχρονισμό του εθνικού παραγωγικού μοντέλου και στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας, με ταυτόχρονη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Η απάντηση στην πρόκληση αυτή δεν μπορεί παρά να είναι ο συνδυασμός των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών με την άμεση και ισχυρή επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας.

Γιατί η κοινωνική συνοχή συνιστά τόσο το κρίσιμο προαπαιτούμενο, όσο και το πιο σοβαρό αποτέλεσμα μιας βιώσιμης και πραγματικής οικονομικής ανάπτυξης.

Η δύσκολη, αλλά αναγκαία για τη σωτηρία της χώρας, δημοσιονομική προσαρμογή δεν ήταν - και δεν είναι - μια εύκολη και ανώδυνη διαδικασία. Άφησε τα αποτυπώματά της στον κόσμο της εργασίας, στους εργαζόμενους που έχασαν τη θέση δουλειάς τους, στους νέους που απογοητεύονται στο ξεκίνημα της επαγγελματικής τους διαδρομής. Η ανεργία, η σκληρότερη έκφραση της κρίσης, συνιστά τη μεγαλύτερη απειλή για την ελληνική κοινωνία. Η αντιμετώπιση της ανεργίας και η στήριξη της απασχόλησης αποτελούν σήμερα την κορυφαία προτεραιότητα για την κυβέρνηση και τη χώρα.

Η μεγάλη πρόκληση από εδώ και στο εξής είναι η ταχύτητα της μείωσης του ποσοστού ανεργίας. Η δομική αποκλιμάκωση της ανεργίας και η παγίωση ενός υψηλού ρυθμού δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, ώστε ο νέος αναπτυξιακός κύκλος της ελληνικής οικονομίας να μην έχει τα χαρακτηριστικά μιας άνευρης και άνεργης μεγέθυνσης (jobless growth), αλλά να συνοδεύεται από ένα δυνατό και μετρήσιμο κοινωνικό μέρισμα απασχόλησης.

Στο πλαίσιο αυτής της κρίσιμης στοχοθεσίας, οι αποφασιστικοί παράγοντες εντοπίζονται σε δύο επίπεδα: Αφενός στη συνεπή εφαρμογή του νέου Αναπτυξιακού Σχεδίου της χώρας, στην

Δ/ση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα,
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: keeuhcci@uhc.gr, <http://www.uhc.gr>

επίτευξη υψηλών ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης και σε ένα νέο ανταγωνιστικό δυναμισμό της οικονομίας που θα βασίζεται στην υγιή και εξωστρεφή επιχειρηματικότητα, στην παραγωγικότητα και στις επενδύσεις. Ωστε το ξαναζωτάνεμα της οικονομίας να έχει αντίκρισμα στην καθημερινότητα των πολιτών, να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και ευκαιρίες δουλειάς για όλους, να ορθοποδήσουν ξανά οι μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις, να ανασάνουν τα νοικοκυριά.

Με δυο λόγια, αυτό που χρειάζεται είναι να συνεχίσουμε να υλοποιούμε - με συνέπεια και αποφασιστικότητα και με την ίδια ένταση - τον «οδικό χάρτη» των μεγάλων αλλαγών και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη ο τόπος. Και οι οποίες αν είχαν πραγματοποιηθεί εγκαίρως και σχεδιασμένα στο παρελθόν, οι επιπτώσεις της κρίσης στην απασχόληση και στην αγορά εργασίας δεν θα ήταν εν τέλει τόσο σφοδρές.

Για αυτό στηρίζουμε πρωτοβουλίες και δομικές αλλαγές που θα στηρίξουν την ανάπτυξη και την απασχόληση, όπως τις προτείνουμε κατωτέρω:

- **Την Απλοποίηση - Κωδικοποίηση της Εργατικής Νομοθεσίας**, όπου απλοί και καθαροί κανόνες ελαχιστοποιούν το κόστος συμμόρφωσης για μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ εμπεδώνουν κλίμα εμπιστοσύνης στην οικονομία και την αγορά εργασίας, με κατάργηση των περιττών διοικητικών βαρών.
- **Τη σημαντική μείωση των γραφειοκρατικών επιβαρύνσεων των επιχειρήσεων.**
- **Την αναδιοργάνωση του ΟΑΕΔ.**
- **Την αναβάθμιση του θεσμού της Μαθητείας** με ένα νέο πλαίσιο που να θέτει σε εφαρμογή ένα ευρύτερο σχέδιο εκσυγχρονισμού της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με σκοπό τη στενότερη διασύνδεσή της με την αγορά εργασίας και την οικονομία.
- **Τη λειτουργία ενός αξιόπιστου μόνιμου συστήματος διάγνωσης αναγκών εργασίας** για στοχευμένο σχεδιασμό των δράσεων απασχόλησης, που θα αποτυπώνει τις πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων σε ειδικότητες και δεξιότητες, ώστε ο σχεδιασμός των παρεμβάσεων να μη γίνεται πλέον «στα τυφλά» όπως στο παρελθόν, αλλά να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας, των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων της χώρας και, πρωτίστως, των ίδιων των ανέργων. Έτσι, η αποτελεσματική σύζευξη της προσφοράς με τη ζήτηση εργασίας θα υποστηρίξει την αποτελεσματικότητα των δράσεων καταπολέμησης της διαρθρωτικής διάστασης της ανεργίας. Υπενθυμίζουμε ότι η ΚΕΕ έχει ήδη ζητήσει από την αναπλ. υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κα Ράνια Αντωνοπούλου, τη συμπερίληψή της στους φορείς που περιλαμβάνονται στο Σύστημα Σ1, ενώ έχει ήδη υποβάλλει και μια αρχική πρόταση για την ανάληψη ενεργού ρόλου από το Γ.Ε.ΜΗ. στο πλαίσιο του Συστήματος Διάγνωσης των Αναγκών της Αγοράς Εργασίας στην Ελλάδα.
- **Τη δημιουργία ενός μόνιμου συστήματος σχεδιασμού και αξιολόγησης ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης** που θα πλαισιώνεται από τους αρμόδιους φορείς της κεντρικής κυβέρνησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, τα επιμελητήρια, τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά και τους επιστημονικούς φορείς.
- **Τη δημιουργία ενός νέου θεσμικού πλαισίου για την πρακτική άσκηση** και τα ποιοτικά κριτήρια που πρέπει να διέπουν τις περιόδους πρακτικής άσκησης, με σκοπό την αντιμετώπιση του κατακερματισμένου νομικού πλαισίου, τον εκσυγχρονισμό του θεσμού και εν τέλει την αποτελεσματική σύνδεση της πρακτικής άσκησης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Σε όλα αυτά η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά.

Ειδικότερα για τα εργασιακά:

Τα ζητήματα που ανακύπτουν στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων εν γένει πρέπει να αντιμετωπιστούν από την οπτική γωνία της ελληνικής πραγματικότητας στο πεδίο της οικονομίας αλλά και της ανεργίας.

Το 98% των ελληνικών επιχειρήσεων είναι μικρές ή πολύ μικρές, με απασχολούμενο ανθρώπινο δυναμικό κατά συνέπεια κάτω των 20 ατόμων.

Ταυτόχρονα το ποσοστό της ανεργίας, που φτάνει το 25% δεν αφήνει περιθώρια περαιτέρω συζητήσεων για τη συρρίκνωση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας σε συνδυασμό με την ήδη υπερβολική μείωση των εισοδημάτων, οδηγώντας σε βίαιη φτωχοποίηση μεγαλύτερα ακόμα ποσοστά πληθυσμού.

Ειδικά για το θέμα των ομαδικών απολύσεων η ελληνική πολιτεία, μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους, έχει από το 2014 δημιουργήσει, με όρους τριμερούς διαλόγου, ένα περιβάλλον όρων και προϋποθέσεων, μέσα από το οποίο περιβάλλον το αντιπροσωπευτικό συλλογικό όργανο του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας διασφαλίζεται ότι η επιχείρηση δεν κινείται εικονικά ή δόλια προς τη λύση αιτήματος ομαδικών απολύσεων, αλλά μέσα από αντικειμενικά προβλήματα διατήρησης της βιωσιμότητας και ταυτόχρονα με προϋπόθεση τη λήψη αποφάσεων για συγκεκριμένες κοινωνικές πρόνοιες, όπως άλλωστε οφείλει να κάνει και η πολιτεία.

Οι ομαδικές απολύσεις πληγώνουν το ίδιο επιχειρήσεις και εργαζόμενους, για αυτό θα πρέπει κανείς να προσεγγίσει το ζήτημα ως έσχατο μέσο επιτακτικών αναδιαρθρώσεων, με ρήτρες κοινωνικές που αφορούν στη διασφάλιση θέσεων εργασίας και στη δημιουργία νέων βιώσιμων θέσεων εργασίας και όχι σαν ένα παιχνίδι κοινωνικής και επιχειρηματικής ασυδοσίας.

Σε κάθε περίπτωση η βάνουση οικονομική πραγματικότητα και η τοξικότητα του εργασιακού περιβάλλοντος απαιτούν συναινέσεις, κοινωνική αλληλεγγύη, γόνιμο και ώριμο κοινωνικό διάλογο, εργασιακή ειρήνη και όραμα ανάπτυξης που να απομακρύνουν τα καρκινώματα της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας, τα οποία τραυματίζουν θανάσιμα την υγιή επιχειρηματικότητα και τη δημιουργική ανταγωνιστικότητα.

Η «ζώνη του λυκόφωτος» που σήμερα βρίσκονται πολλοί εργαζόμενοι, είτε γιατί σε πολλούς εργαζομένους δεν καταβάλλονται τα δεδουλευμένα τους για πολύ μεγάλα διαστήματα, είτε γιατί βρίσκονται σε καθεστώς αιχμαλωσίας, όπου ούτε οι αποζημιώσεις απόλυσης καταβάλλονται ούτε στο ταμείο ανεργίας μπορούν να εγγραφούν, είναι τα φλέγοντα που πρέπει να σας απασχολήσουν, προκειμένου να προκύψουν ποιοτικές ευρωπαϊκές καλές πρακτικές ώστε να προστατευτούν οι εργαζόμενοι, αλλά και η επιχειρηματικότητα, από πρακτικές που πληγώνουν την εθνική οικονομία δημιουργώντας ασυνέχειες στον κοινωνικό ιστό.

Το βάρος πρέπει να πέσει στα αναπτυξιακά εργαλεία της απασχόλησης, επικεντρώνοντας την προσοχή μας στην επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση, μαθητεία, νέα και καινοτόμα επιχειρηματικότητα, στην κοινωνική οικονομία και όχι να αναλωθούμε περαιτέρω σε θέματα που διχάζουν και δεν ενώνουν, άλλωστε οι αλλαγές στο πεδίο των εργασιακών από το 2010 έως το 2014 ήταν πολλές, απότομες και δύσκολες για όλη την κοινωνία. Το μήνυμα πρέπει να είναι φυγή προς τα μπρος μένοντας πιστοί στο δόγμα ότι η επιχειρηματικότητα πρέπει να αντιμετωπίζεται χωρίς εκδικητικότητα και ταυτόχρονα να ενθαρρυνθεί ο κοινωνικός δημιουργικός διάλογος σε όλα τα επίπεδα του «επιχειρείν», ακόμα και στο πιο μικρό. Σε αυτό ειδικά το πεδίο, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων μπορεί να είναι αρωγός και συμπαραστάτης, ανοίγοντας ένα κεφάλαιο που θέλει μη εγωιστικές συνέργιες και συμπράξεις».